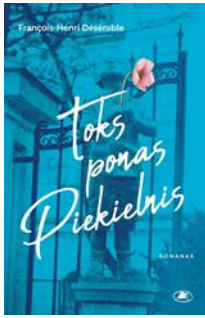

1. Francois-Henri Deserable. **Toks ponas Piekieļnis**

Šis fenomenalus romanas "Toks ponas Piekieļnis" buvo nominuotas Goncourt`ų, Renaudot, „Médicis“, „Femina“ ir „Interallié“ literatūros premijoms. Jis įdomus ne tik kaip literatūros faktas, primenantis apie garsųjį Didžiosios Pohuliankos gatvės 16-ojo namo gyventoją, bet ir kaip istorija, kurioje neįtikėtinai susipina tikrovė ir išmonė.

Francois-Henri Désérable – jaunosios kartos prancūzų rašytojas, dviejų romanų autorius. Naujasis jo romanas "Toks ponas Piekieļnis" neabejotinai bus vienas didžiausių pastarųjų metų atradimų lietuvių skaitytojams.

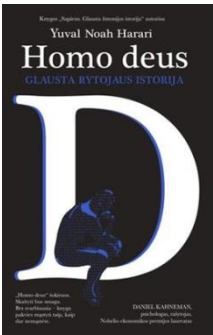
2. [Elena Ferrante](#). **Apie tuos, kurie pabėga, ir tuos, kurie lieka**

Anot literatūrologės *Jūratė Čerškutė*, savo Neapolio tetralogija Elena Ferrante sukūrė literatūrinį paprastumo stebuklą – pasakodama dviejų draugių Elenos ir Lilos meilės, neapykantos ir rungtyniavimo istoriją, ji į (post)moderno išsvargintą literatūrą grąžino gyvenimą. Patį gryniausią ir kasdienį, su visomis dedamosiomis: Neapolio kvartalo triukšmu ir skurdu, prietarais ir tradicijomis, smalsiais ir kariaujančiais kaimynais, smurtu šeimoje ir vyrų dominavimu, moteriška ištikimybe, svajonėmis, paklusnumu ir žiauria konkurencija. Tikrąją savo tapatybę slepianti Ferrante pasakoja ne tik gyvenimo, bet ir išnykimo iš jo istoriją – šio siūlo negalima pamesti ir šiame romane.

Pati autorė sako - visiškai atvirai sakau, kad visa mano vientisa asmenybė yra mano knygose.

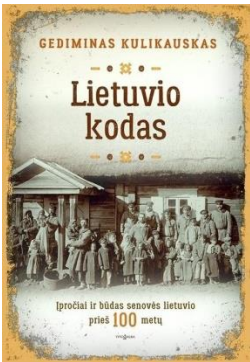
3. Yuval Noah Harari. **Homo deus. Glausta rytojaus istorija**

Knyga „*Sapiens*“ parodė mums, iš kur atėjome, „Homo deus“ rodo, kur einame.

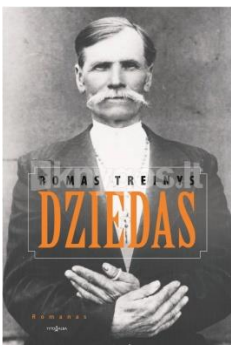
Yuvalis Noah Harari vaizduoja netolimos ateities pasaulį, kuriame susidursime su dar nepatirtais išbandymais. Jis nagrinėja XXI amžių formuosiančius projektus, galimybes, svajones ir košmarus, pradėdamas kovą su mirtimi ir baigiant dirbtine gyvybe. Kas pakeis tikras žmonijos rykštes – badą ir marą, kuriuos jau beveik įveikėme, ir didžiuosius karus, iš kurių, tikėkimės, pasimokėme. Kokį likimą dabar nulemsime patys sau – kaip dievai, kuriais tampame?

4. [Gediminas Kulikauskas](#). **Lietuvio kodas. Įpročiai ir būdas senovės lietuvių prieš 100 metų**

Gediminas Kulikauskas knygoje „Lietuvio kodas. Įpročiai ir būdas senovės lietuvių prieš 100 metų“ pasakoja, kaip carinės ir smetoninės Lietuvos žmonės reagavo į verslą ir amatus, koks buvo požiūris į mišką, žemę ir emigraciją, kokie buvo mitybos ir higienos įpročiai. Nuo knygnešystės fenomeno iki lauko tualetų atsiradimo ir kalbos tvarkymo reikalų, nuo alkoholio prekybos reguliavimo būdų iki "mūšių dėl paminklų"... Šioje įvykių ir faktų kronikoje pateikiamas Lietuvos paveikslas turi nemažai panašumų su šiandienos tikrove.

5. Romas Treinys. **Dziedas**

„*Dziedas*“ – romanas, stiprus kaip dzūkiškos smėlynų pušies šaknys, deginantis kaip škotiškas viskis, pilnas istorijų apie susipynusius lietuvių, žydų, lenkų ir škotų likimus. Apie tai, iš kur mes esame kilę, apie mūsų stiprybę vienybėje, apie neužmirštamus senosios Lietuvos žmones.